

24. juni 2020
Sagsnr.: 19/03736
Klagenummer.: 1003801
FKL

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse om fastlæggelse af kontrolprogram for vandforsyningsanlæg i Rebild Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter drikkevandsbekendtgørelsens § 7, stk. 3, jf. § 30, stk. 1.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Rebild Kommunes afgørelse af 13. marts 2019 om fastlæggelse af kontrolprogram for vandforsyningsanlægget på ejendommen A1, 9520 Skørping.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. vandforsyningslovens § 81.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Bekendtgørelse nr. 1070 af 28. oktober 2019 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 9. april 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer.

Klager har navnlig anført, at

- en udlejningsejendom, som den i sagen omhandlede, ikke er omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens regler om vandkvalitet, og
- omfanget af kontrolprogrammet ikke er proportionalt.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Rebild Kommune har den 13. marts 2019 i medfør af drikkevandsbekendtgørelsens § 7 truffet afgørelse om, at der skal foretages regelmæssige undersøgelser af vandet fra vandforsyningsanlægget på ejendommen A1, 9520 Skørping, som leverer vand til drikkevands- og husholdningsbrug.

Det fremgår af afgørelsen, at drikkevandet regelmæssigt skal kontrolleres, og at der fastlægges et kontrolprogram, som er gyldigt i maksimalt fem år, før det skal opdateres eller godkendes uden yderligere ændringer, jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 7. Kontrolprogrammet er dermed gældende indtil den 31. december 2023.

Det fremgår af Rebild Kommunes varsling af kontrolprogrammet af 7. december 2018 til klager, at årsagen til ændring af det nuværende kontrolprogram er, at vandforsyningsanlægget på ejendommen leverer drikkevand til den husstand, som klager udlejer ejendommen til.

Med henvisning til drikkevandsbekendtgørelsen bilag 5 samt en vurdering af de lokale forhold, har Rebild Kommune anført, at der skal udtages én årlig vandprøve til kontrol af gruppe A parametre og én prøve hvert 3. år til kontrol af gruppe B parametre. Det er i afgørelsen nærmere angivet, hvilke parametre der de næste fem år skal foreligge resultater på.

2.2 Klagens indhold

Klager har anført, at der er tale om en enkelt hustand med to beboere, som har et forbrug på 89 m³ vand pr. år. Ejendommen er ifølge klager ikke udlejet med forretning for øje, men da det er bedst, at ejendommen er beboet.

Det er efter klagers opfattelse fejlagtigt at sidestille klagers ejendom med aktiviteter som skoler, hoteller, indkøbscentre, Bed & Breakfast og udlejningsejendomme. De nævnte aktiviteter kræver et CVR-nummer, og offentligheden har adgang, hvorfor aktiviteten på klagers ejendom ikke er sammenlignelig med de opregnede former for aktiviteter. Klager har på den baggrund anført, at ejendommen ikke er omfattet af begrebet ”kommerciel eller offentlig aktivitet”.

Videre har klager oplyst, at vandkvaliteten på ejendommen altid har været god, og at vandet tidligere alene skulle kontrolleres hvert 5. år. Kontrolprogrammet vil derfor efter klagers opfattelse ikke have nogen effekt på vandkvaliteten, men alene være en økonomisk byrde for klager. Udgiften til analyser er ifølge klager ikke proportional med, hvad klager i øvrigt betaler i vandafgift.

Endvidere har klager anført, at ejendommens vandforbrug alene ligger på 0,2 m³ vand pr. dag, og dermed langt under den grænse på 10 m³ vand pr. dag, som ligger til grund for fastsættelsen af prøvehyppigheden.

Klager har yderligere anført, at vandkvaliteten burde være afgørende for prøvehyppigheden. Hvis klager kan påvise rent drikkevand gennem kontrol af både A og B parametre, burde hyppigheden af kontrolprogrammet ifølge klager blive reguleret, så det er proportionalt med aktiviteten ved husstanden.

Endvidere har klager oplyst, at klagers ejendommen på grund af sin beliggenhed er omfattet af det Nationale Overvågningsprogram for Vand og Natur (NOVANA). Klager har også oplyst, at klagers ejendom er beliggende i Natura 2000-område nr. 18, Habitatområde H20 og Fuglebeskyttelsesområde F3 og F4 (Rold Skov, Lindenberg Ådal og Madum Sø).

2.3 Rebild Kommunes bemærkninger til klagen

Rebild Kommune har i bemærkninger af 29. april 2019 til klagen henvist til oplysninger fra Miljøstyrelsens hjemmeside⁴ i forhold til vurderingen af, hvorvidt klagers ejendom hører under drikkevandsbekendtgørelsens § 1 stk. 1, litra c.

Rebild Kommune har oplyst, at der i forbindelse med sagsbehandlingen er rettet henvendelse til Miljøstyrelsen, som ifølge kommunen oplyst, at alle ejendomme, hvor det ikke er ejeren, der bor der, bør betragtes som udlejningsejendomme, og at en undtagelse til dette kunne være udlejning/udlån til nærtstående familiemedlemmer.

Derudover har Rebild Kommune anført, at spørgsmålet om de forøgede omkostninger ved analysen ikke kan indgå i en vurdering efter drikkevandsbekendtgørelsen. Heller ikke forholdet mellem omkostningerne ved analyse, og hvad der skal betales i vandafgift, er ifølge Rebild Kommune relevant for forståelsen af drikkevandsbekendtgørelsen.

Endelig har Rebild Kommune påpeget, at der efter drikkevandsbekendtgørelsens regler skal være analyser fra mindst tre år, før hyppigheden af analyser baseret på en risikovurdering kan nedsættes.

⁴ <https://mst.dk/natur-vand/vand-i-hverdagen/drikkevand/kontrol-af-drikkevand/nye-regler-om-vandkvalitet-og-tilsyn-med-vandforsyningsanlaeg/>.

Rebild Kommune har i den forbindelse oplyst, at kommunen har kendskab til tre analyser af vandkvaliteten fra 2009, 2012 og 2019. Alle analyserne er foretaget efter reglerne om forenklet kontrol. Kommunen ikke er bekendt med, at drikkevandet på ejendommen tidligere er blevet undersøgt for pesticider og andre organiske mikroforureninger. Kommunen har endvidere oplyst, at der på klagers ejendom er et nedsivningsanlæg, der kan bidrage til, at der udvaskes mere nitrat til grundvandet/drikkevandet, samt til nedsivning af andre stoffer.

I øvrigt har kommunen påpeget, at den laveste hyppighed for prøveudtagning efter drikkevandsbekendtgørelsens bilag 5 er anvendt.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Af vandforsyningslovens § 60, stk. 1, fremgår, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med kvaliteten af vandet i vandforsyningssystemer. Miljøministeren kan i henhold til vandforsyningslovens § 60, stk. 2, fastsætte regler om tilsynet, herunder om regelmæssige laboratorieundersøgelser.

Bemyndigelsen i vandforsyningsloven er udnyttet ved udstedelsen af drikkevandsbekendtgørelsen,⁵ der fastsætter de nærmere regler om de kvalitetskrav, som skal være opfyldt for vand fra de i § 1, stk. 1, nr. 1, litra a-e, nærmere angivne vandforsyningsanlæg.

Drikkevandsbekendtgørelsen gennemfører i vidt omfang EU's drikkevandsdirektiv.⁶ Det fremgår af dette direktivs artikel 3, stk. 2, litra b, at medlemsstaterne kan undtage drikkevand fra en individuel vandforsyning, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i kommerciel eller offentlig aktivitet, fra direktivets anvendelsesområde.

Det fremgår af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1, at bekendtgørelsen fastsætter regler om de kvalitetskrav, som skal være opfyldt for vand fra alle vandforsyningsanlæg, som leverer vand til:

- a) fødevarevirksomheder,
- b) virksomheder, der fremstiller lægemidler eller andre produkter, hvortil der stilles særlige sundhedsmæssige krav til vandforsyningen,
- c) anden kommerciel eller offentlig aktivitet end nævnt i litra a og b,
- d) husholdningsbrug til én husstand, hvor der samtidig leveres vand til anden kommerciel eller offentlig aktivitet, eller
- e) husholdningsbrug til mere end én husstand.

⁵ Bekendtgørelse nr. 1070 af 28. oktober 2019 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Af § 32, stk. 4, i bekendtgørelsen fremgår, at verserende klagesager om afgørelser som er truffet før denne bekendtgørelses ikrafttræden, færdigbehandles efter reglerne i denne bekendtgørelse.

⁶ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand.

Bestemmelsen i § 1, stk. 1, om bekendtgørelsens anvendelsesområde blev i dens nuværende formulering indsat ved bekendtgørelse nr. 1147 af 24. oktober 2017 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (drikkevandsbekendtgørelsen). Ved bekendtgørelsens ikrafttræden blev vand fra vandforsyningsanlæg, som i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag til kun én enkelt husstand, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, undtaget fra drikkevandskvalitetskravene, således at vandet fra disse anlæg ikke længere er underlagt obligatorisk kontrol.

Ifølge drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 4, skal der ved ”anden kommerciel eller offentlig aktivitet” forstås: ”Institutioner, restauranter, hospitaler, hoteller, forlystelsesetablissementer m.v.” Begrebet er ikke nærmere defineret, dog vil det skulle forstås i lyset af formålet med kontrollen af drikkevand, som er at sikre menneskers sundhed.

Af Miljøstyrelsens hjemmeside⁷ og udkast til vejledning⁸ fremgår, at det er styrelsens vurdering, at skoler, fritidsanlæg, sportsanlæg, kaserner, campingpladser, indkøbscentre, udlejningsejendomme, Bed & Breakfast, dagplejere og plejefamilier er omfattet af begrebet ”anden kommerciel eller offentlig aktivitet” ud over det, der eksplicit fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 4. Det fremgår videre af styrelsens hjemmeside, at det er den enkelte kommune, der som led i sagsbehandlingen må vurdere, om en given aktivitet er kommerciel eller offentlig. I vurderingen kan indgå, om en given aktivitet involverer offentligheden, eller om aktiviteten tilbydes med det formål at tjene penge.

Efter Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis⁹ og det anførte på Miljøstyrelsens hjemmeside og udkast til vejledning om styrelsens fortolkning af begrebet ”kommerciel aktivitet” betragtes ejendomme, som udlejes til andre end ejer og dennes husstand, som anden kommerciel eller offentlig aktivitet i bekendtgørelsens forstand.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt til grund, at den omhandlede ejendom anvendes til udlejning mod vederlag, og at der som led i udlejningen stilles drikkevand til rådighed for lejeren fra ejendommens vand-forsyningsanlæg.

⁷ <https://mst.dk/natur-vand/vand-i-hverdagen/drikkevand/kontrol-af-drikkevand/nye-regler-om-vandkvalitet-og-tilsyn-med-vandforsyningsanlaeg/>.

⁸ Vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, udkast til vejledning, 7. januar 2020, [https://prodstoragehoeringspo.blob.core.windows.net/d6f3f167-5cd7-4bae-81e7-29035c6be657/Vejledning%20om%20vandkvalitet%20og%20tilsyn%20med%20vandforsyningsanlaeg%20\(Hoeringsversion\).pdf](https://prodstoragehoeringspo.blob.core.windows.net/d6f3f167-5cd7-4bae-81e7-29035c6be657/Vejledning%20om%20vandkvalitet%20og%20tilsyn%20med%20vandforsyningsanlaeg%20(Hoeringsversion).pdf).

⁹ F.eks. 18/07696, 18/07678 og 19/03439.

På baggrund heraf finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at indvindingsanlægget på A1, 9520 Skørping er omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1, og at Rebild Kommune derfor har haft den fornødne hjemmel til at fastlægge kontrolprogrammet for ejendommen.

Det fremgår af klagen, at klager finder, at omfanget af det meddelte kontrolprogram ikke er proportionalt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker hertil, at omfanget af kontrolprogrammet er fastlagt efter drikkevandsbekendtgørelsens § 7, stk. 4, og skal indeholde de i bilag 4, 5, 7 og 9 angivne elementer til kontrol af opfyldelse af drikkevandskvalitet. Parametre og prøvetagningshyppighed kan alene fraviges, hvis der er gennemført en risikovurdering i overensstemmelse med bekendtgørelsens bilag 6, jf. § 7, stk. 7.

Af bekendtgørelsens bilag 6 fremgår, at risikovurderingen skal foretages på baggrund af indsamling af resultater med jævne mellemrum over en periode på mindst tre år fra et prøveudtagningspunkt, der er repræsentativt for drikkevandsforsyningen. Hvis et parameter helt skal udgå, skal alle analyseresultaterne over mindst en 3-årig periode være mindre end 30 % af kvalitetskravet.

Videre fremgår det af bilaget, at hvis prøvetagningshyppigheden for parameteren skal nedsættes, skal alle analyseresultaterne over mindst en 3-årig periode være mindre end 60 % af kvalitetskravet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger efter det oplyste i sagen til grund, at der ikke foreligger de fornødne analyseresultater for en 3-årig periode til at foretage en risikovurdering, hvorfor det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at fravige det fastlagte kontrolprogram. Nævnet bemærker i den forbindelse, at der ikke i bekendtgørelsen er hjemmel til, at til-synsmyndigheden ved afgørelsen om fastlæggelse af et kontrolprogram kan foretage en proportionalitetsafvejning, hvor der inddrages hensyn, som f.eks. indvindingens beliggenhed og mængden af vand der indvindes, i forhold til kontrolprogrammets omfang, når der ikke foreligger vandkvalitetsmålinger for de parametre, der kan blive omfattet af en fravigelse.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Rebild Kommunes afgørelse af 13. marts 2019 om fastlæggelse af kontrolprogram for vandforsyningsanlægget på ejendommen A1, 9520 Skørping.